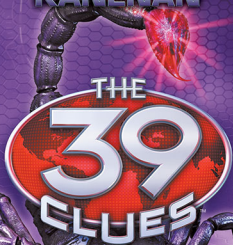

CAHILLS vs. VESPERS

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

**ΜΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΑΙ
ΚΑΝΕΝΑΝ**

LINDA SUE PARK

εκδόσεις
ΑΓΚΥΡΑ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΠΑΙΞΤΕ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ, ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

CAHILLS vs. VESPER

**ΜΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΑΙ
ΚΑΝΕΝΑΝ**

LINDA SUE PARK

Μετάφραση: Νέστορας Χούνος

**εκδόσεις
ΑΓΚΥΡΑ**

Στους Στιβ Μόουζερ και Λιν Όλιβερ,
με στοργή και θαυμασμό
– L.S.P.

Η συγγραφέας εκφράζει την ευγνωμοσύνη της στη
δρα Κάθριν Τζέιμς, της Βιβλιοθήκης Σπάνιων Βιβλίων
και Χειρογράφων Beinecke, στο Πανεπιστήμιο του Γέιλ,
για τη βοήθειά της στην έρευνα γι' αυτό το βιβλίο.

Copyright © 2012 by Scholastic Inc.

All rights reserved. Published by
Scholastic Inc., *Publishers since 1920.*

SCHOLASTIC, THE 39 CLUES, and associated logos
are trademarks and/or registered trademarks of Scholastic Inc.

Book design by SJI Associates, Inc.

Book illustrations by Charice Silverman for Scholastic.

Voynich page p. 20: General Collection Beinecke Rare Book and Manuscript Library,
Yale University; blow dart p. 120: © Marilyn Angel Wynn/Getty Images;
Metal texture for dog tag p. 208: CB Textures.

First edition, December 2012

© 2018 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑ, Δ.Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α.Β.Ε.Ε.

για την ελληνική γλώσσα

Α. Κατσώνη 271 & Γ. Παπανδρέου, Άγιοι Ανάργυροι, Τ.Κ. 135 62

Τηλ.: 210 2693800-4, Fax: 210 2693806

Κεντρικό κατάστημα: ΑΓΚΥΡΑ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ, Σόλωνος 124, Αθήνα, Τ.Κ. 106 81

Τηλ.: 210 3837667, Fax: 210 3837066

e-mail: info@e-agyra.gr • www.e-agyra.gr

Τίτλος πρωτοτύπου: *Cahills vs Vespers – Book Five – Trust No One*

ISBN: 978-960-547-435-5

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή μέρους ή όλης της έκδοσης, η μεταφορά σε οποιοδήποτε ηλεκτρονικό αποθηκευτικό σύστημα ή αναμετάδοση με οιαδήποτε μορφή ηλεκτρονικά, μηχανικά, φωτοτυπικά ή άλλα μέσα, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Ν. 2121/1993, καθώς και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν και στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Το αεροπλάνο ξεκίνησε την τελική του προσέγγιση στην πόλη της Νέας Υόρκης. Ήταν πρωί σε τούτη την πλευρά του ωκεανού. Ποιος ξέρει τι ώρα ήταν τώρα στο Τιμπουκτού;

Ο Νταν Κέιχιλ, η αδελφή του η Έιμι και δυο φίλοι τους, ήταν επιβάτες σε ένα ιδιωτικό τζετ. Το τζετ ανήκε στον μακρινό εξάδελφό τους, τον σούπερσταρ της χιπ-χοπ, Τζόνα Γουίζαρντ. Κοιτάζοντας έξω από το παράθυρο, ο Νταν κατέβασε το τελευταίο σμούθι με φρέσκες φράουλες και ανανά που του είχε ετοιμάσει, κατά παραγγελία, ο φροντιστής της πτήσης.

Απίδανος τρόπος να ταξιδεύεις.

Ο Νταν έγερνε λίγο στο πλάι για να δει καλύτερα τον ορίζοντα. Του άρεσε το θέαμα που παρουσίαζαν όλα αυτά τα εμβληματικά οικοδομήματα: το Εμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ, το Κτίριο της Κράισλερ, η Γέφυρα του Μπρούκλιν.

Και πάνω απ' όλα το Άγαλμα της Ελευθερίας, που ορθωνόταν περήφανο στο λιμάνι. Ο Νταν δεν θα το παραδεχόταν ποτέ σε κανέναν, αλλά κάθε

φορά που ερχόταν με αεροπλάνο στη Νέα Υόρκη, ένιωθε πάντα σαν η πόλη να τον καλωσόριζε προσωπικά, καθώς είχε δεχτεί τόσο πολλούς ταξιδιώτες πριν απ' αυτόν.

Ο φροντιστής, ένας ήρεμος, σβέλτος άντρας που τον έλεγαν Βίκτορ, πλησίασε να πάρει το άδειο ποτήρι του Νταν. Έσκυψε πάνω από τον ώμο του Νταν και έδειξε έξω από το παράθυρο, προς το νοτιότερο άκρο του Μανχάταν.

«Εκεί βρίσκονταν οι πύργοι», είπε ο Βίκτορ. «Τα κτίρια του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου. Εσύ πρέπει να ήσουν μωρό όταν κατέρρευσαν».

Πράγματι. Ο Νταν δεν τους είχε δει ποτέ στην πραγματική ζωή, μόνο σε βίντεο. Εύκολα έφερε στο μυαλό του τα αμοντάριστα πλάνα από εκείνη την ημέρα του Σεπτέμβρη, του 2001: το αεροπλάνο των αεροπειρατών να εμβολίζει τον πρώτο πύργο, έπειτα τον δεύτερο, ανοίγοντας τεράστιες, ακανόνιστες τρύπες στα κτίρια. Κατακλυσμός μαύρου καπνού, άγριες πορτοκαλί φλόγες παντού.

Ακόμη πιο τρομακτικές από τις προσκρούσεις ήταν οι απίστευτες στιγμές που ακολούθησαν, όταν και οι δυο τεράστιες υπερκατασκευές κατέρρευσαν και έγιναν σκόνη, όμοια με κάστρα φτιαγμένα στην άμμο. Την πρώτη φορά που είδε ο Νταν τα πλάνα, σκέφτηκε πως έμοιαζε με κάτι βγαλμένο από ταινία δράσης του Χόλιγουντ.

Δυστυχώς, ήταν όλα πολύ αληθινά. Σχεδόν τρεις χιλιάδες άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους.

«Αυτή η περιοχή του Μανχάταν μού φαίνεται πια τελείως άδεια», είπε ο Βίκτορ.

Ωστόσο, μόνο άδειο δεν ήταν το νοτιότερο άκρο του Μανχάταν. Υπήρχαν εκατοντάδες κτίρια, κολλημένα το ένα στ' άλλο, χαμηλά, ψηλά, ψηλότερα. Θύμιζαν στον Νταν πλήθος στριμωγμένο σ' ένα από τα κονσέρτα του Τζόνα: τα ψηλότερα κτίρια έμοιαζαν με θεατές σκαρφαλωμένους στους ώμους των φίλων τους, για να βλέπουν καλύτερα.

Δυσκολευόταν να φανταστεί πώς ή πού μπορούσαν να είχαν στριμωχτεί οι πύργοι μέσα σ' αυτό το χάος.

«Πόσο αξιολύπητα πράγματα μπορούν να κάνουν κάποιοι άνθρωποι στους συνανθρώπους τους», είπε ο Βίκτορ.

Ο Νταν έγειρε πίσω στο μαξιλάρι του καθίσματος και άφησε έναν βαθύ στεναγμό. Τα λόγια του Βίκτορ τον είχαν χτυπήσει σαν γροδιά.

Οι Βέσπερ.

Είχαν ήδη κάνει τρομακτικά πράγματα σε ανθρώπους για τους οποίους νοιαζόταν ο Νταν. Αν έπαιρναν όλα όσα κυνηγούσαν μετά την... Ο Νταν δεν μπορούσε καν να φανταστεί ποιο θα ήταν το επόμενο θήμα τους.

Έπρεπε να τους σταματήσει. Και ήξερε πώς ακριβώς θα το κατόρθωνε. Το μόνο που είχε να κάνει ήταν να ολοκληρώσει τη συνταγή του ορού – κι έπειτα να τον πιει.

Η Έιμι είχε ήδη πανέτοιμο το τηλέφωνό της. Τη στιγμή που οι τροχοί του αεροπλάνου άγγιξαν το έδαφος,

το άνοιξε. Της φάνηκε πως πέρασε ολόκληρος αιώνας μέχρι να φωτιστεί η γνώριμη οδόνη.

Και φυσικά, ήταν εκεί: μήνυμα από τον Βέσπερ Ένα.

Το φιδογυριστό μονοπάτι οδηγεί τώρα στο Γέιλ, και τέσσερα-μηδέν-οκτώ είναι, ω, τόσο υπέροχο! Εβδομήντα τέσσερα κι έξω απ' την πόρτα. Έχετε τρεις μέρες - διαφορετικά, κάποιος θα την πληρώσει.

Προσέξτε το τετράμετρο και τους τέλειους στίχους. Θα μπορούσα να είχα γίνει ποιητής, δεν το ξέρετε;

Βδομάδες τώρα, η Έιμι και ο Νταν είχαν γίνει τα «παιδιά για όλες τις δουλειές» των Βέσπερ, μιας αόρατης σέκτας, βραχνά για την οικογένεια των Κέιχιλ εδώ και αιώνες. Με τη βοήθεια του καλύτερου φίλου του Νταν, του Άτικους Ρόζενμπλουμ, και του αδελφού του, του Τζέικ, η Έιμι και ο Νταν είχαν φέρει γύρα όλο τον πλανήτη κλέβοντας χειροποίητα έργα τέχνης, χειρόγραφα, καλλιτεχνήματα, ακόμη και κοσμήματα, ακολουθώντας εντολές του ανώνυμου Βέσπερ Ένα.

Γιατί; Επειδή οι Βέσπερ κρατούσαν ομήρους. Επτά ανθρώπους για τους οποίους νοιάζονταν βαθιά οι Κέιχιλ, ανάμεσά τους και δύο μέλη από το στενό οικογενειακό τους περιβάλλον - τους κηδεμόνες τους, Νέλι Γκόμεζ και Φίσκε Κέιχιλ.

Ο Βέσπερ Ένα απειλούσε να σκοτώσει τους ομήρους αν ο Νταν και η Έιμι δεν εκτελούσαν τις συγκεκριμένες αποστολές. Η τελευταία αποστολή ήταν: Πηγαίνετε στο Γέιλ και κλέψτε – τι;

Η Έιμι προώθησε το κειμενάκι στον Έβαν, ο οποίος διαφέντευε το στρατηγείο των Κείχιλ στο Άτλμπορο, της Μασαχουσέτης. Δεν πρόσδεσε τίποτε άλλο· από το μήνυμα, ο Έβαν θα καταλάβαινε ποιος ήταν ο επόμενος προορισμός τους.

Εξάλλου, δεν είχε ιδέα τι να του πει.

«Χάι, πώς πάν’ τα κέφια;» Πολύ μπανάλ, κάτω απ’ αυτές τις συνθήκες.

«Πρέπει να τα πούμε». Θαρρείς και θα ‘βρισκαν χρόνο για ένα αγαπησιάρικο τετ-α-τετ μέσα σ’ αυτή την παράνοια που είχαν σπείρει οι Βέσπερ.

«Πρέπει να σου εξομολογηθώ κάτι. Ξέρω ότι τα έχουμε, αλλά χτες φίλησα ένα άλλο αγόρι».

Η Έιμι ένωσε το πρόσωπό της να τυλίγεται στις φλόγες. Δεν ήξερε αν αυτό οφειλόταν στον τρόπο που της προκάλεσε ακόμη και η ιδέα να το πει στον Έβαν... ή αν έφταιγε η δύμηση του ίδιου του φιλιού. Σφάλισε τα βλέφαρά της, προσπαθώντας να σβήσει την ανάμνηση της αγκαλιάς του Τζέικ, της δέρμης των χειλιών του.

ΚΟΦ’ ΤΟ! Η Έιμι κατσάδιασε νοερά τον εαυτό της. Μην αφήσεις την προσοχή σου να ξεστρατίσει – πρέπει να παραμείνεις συγκεντρωμένη! Η Νέλι, ο Φίσκε, ο Φένις, όλοι οι υπόλοιποι – σε χρειάζονται!

Ίσως κάποια μέρα η Έιμι κατάφερνε να γίνει ένα φυσιολογικό κοριτσόπουλο που δεν θα σκοτιζόταν

παρά μονάχα για τα μαθήματά της, για φιλενάδες και για αγόρια.

Ίσως, αλλά πρώτα έπρεπε να σώσει τους ομήρους.

Η Έιμι και ο Νταν διέσχισαν σφαίρα το τέρμιναλ, με τον Τζέικ και τον Άτικους ξοπίσω τους. Η Έιμι δεν μπορούσε να θυμηθεί ποτέ είχε διασχίσει τελευταία φορά περπατώντας κάποιο αεροδρόμιο.

Έδωσε το τηλέφωνό της στον Νταν, για να διαβάσει κι εκείνος το μήνυμα του Βέσπερ Ένα.

«Γέιλ;» είπε το αγόρι λαχανιασμένο. «Και μετά;»

«Δεν έχω ιδέα», του απάντησε κοντανασαίνοντας. «Φαντάζομαι θα το μάθουμε σύντομα».

«Ει, περιμένετε!» Πενήντα περίπου μέτρα πίσω τους, ο Άτικους πάλευε με το τζάκετ και το σακίδιό του. Η Έιμι κοίταξε πάνω από τον ώμο της και είδε τον Τζέικ να κάνει μεταβολή και να πιάνει το σακίδιο, για να βοηθήσει τον αδελφό του. Συνέχισε διαστική, περνώντας σαν σαΐτα ανάμεσα και δίπλα από παρέες αγνώστων.

Τελικά βρέθηκαν ξανά όλοι μαζί στην πιάτσα των ταξί. Η ουρά δεν ήταν μεγάλη, κι έτσι κατάφεραν να μπουν στο τρίτο ταξί. Με τον Έβαν ακόμη στο μυαλό της, η Έιμι θρονιάστηκε στο κάθισμα του συνοδηγού, έτσι ώστε να μην υπάρχει πιθανότητα ν' αγγίξει το πόδι της το πόδι του Τζέικ.

«Πανεπιστήμιο του Γέιλ», είπε η Έιμι στον οδηγό.

«Κατά πού πέφτει αυτό;» ρώτησε ο οδηγός.

«Κονέτικατ. Νιου Χέιβεν».

Ο οδηγός κούνησε το κεφάλι. «Όχι. Δεν πάω τόσο μακριά».

Ο Τζέικ έπιασε το χερούλι της πόρτας. «Κατεβείτε», είπε αποφασιστικά. «Δεν ωφελεί να χάνουμε χρόνο – θα βρούμε κάποιον άλλον να μας πάει».

Ποιος πέθανε και τον διόρισε αφεντικό; σκέφτηκε η Έιμι. Στράφηκε στον οδηγό.

«Είναι μεγάλη ανάγκη να πάμε στο Γέιλ», είπε, «και δεν θα σου κάτσει άσχημα, μην ανησυχείς».

Ο άντρας κάτι μουρμούρισε, έπειτα πέρασε κάποια στοιχεία στο GPS.

«Δυο ώρες να πάμε, δυο ώρες να γυρίσω... θα σας κοστίσει μια εξακοσάρα», είπε.

«Εξακόσια δολάρια;» βόγκησε ο Άτικους.

«Έγινε», είπε η Έιμι.

Ο οδηγός φάνηκε να ξαφνιάζεται· δίχως άλλο, είχε πει στην τύχη ένα νούμερο που πίστευε πως δεν υπήρχε περίπτωση να το καλύψουν.

«Να δω πρώτα το παραδάκι», είπε επιφυλακτικά.

Η Έιμι έβγαλε το πορτοφόλι της, μέτρησε έξι εκατοστοδολάρια και τα ανέμισε στο πρόσωπό του. «Ορίστε», του είπε. «Μπορούμε τώρα, παρακαλώ, να ξεκινήσουμε;»

Θαρρείς και τα μετρητά ήταν μια γερή δόση καυσίμου τούρμπο, ο οδηγός γκάζωσε απότομα και ξεκόλλησε από το πεζοδρόμιο τόσο γρήγορα, που κόντευε να κάψει τα λάστιχά του.

Η Έιμι κοίταξε κοροϊδευτικά τον Τζέικ. «Βλέπε να μαθαίνεις», του είπε.

Εκείνος ξεφύσηξε, έφερε την παλάμη του στο μέτωπό του κι έπειτα την άπλωσε προς το μέρος της, σε μια θεατρινίστικη, ειρωνική υπόκλιση. «Στις προσταγές σας, μιλαίδη», είπε.

Ο Νταν είχε πετάξει το σακίδιό του στο πορτομπαγκάζ του ταξί, αλλά είχε κρατήσει το λάπτοπ του. Τώρα το άνοιξε, μπήκε σε μια μηχανή αναζήτησης και δίστασε, με τα δάχτυλά του μετέωρα πάνω από το πληκτρολόγιο.

«Τι να πληκτρολογήσω;» ρώτησε. «Γέιλ, φυσικά. Κι ύστερα τι – τέσσερα-μηδέν-οκτώ; Ή μήπως εβδομήντα-τέσσερα;»

«Δεν είναι δυνατόν!» φώναξε ο Τζέικ.

Ξαφνιασμένη, η Έιμι γύρισε και τον είδε να έχει γουρλώσει τα μάτια.

«Γέιλ και τετρακόσια οκτώ; Αυτό πρέπει να είναι —» Ο Τζέικ σταμάτησε και κούνησε το κεφάλι.

Η Έιμι διέκρινε ολοκάθαρα το σοκ στην έκφρασή του.

«Έιμι, δεν μπορούμε — δεν είναι —»

Πήρε βαθιά ανάσα. Έπειτα την κοίταξε ικετευτικά και είπε, «Σε παρακαλώ, μη μου πεις ότι πηγαίνουμε να πάρουμε το Βόινιτς;»

THE 39 CLUES VESPERS

108

ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ

Όταν επτά μέλη της οικογένειάς τους πέφτουν θύματα απαγωγής, ο 13χρονος Νταν Κέικιλι και η μεγαλύτερη αδελφή του, η Έιμι, ετοιμάζονται να δώσουν τη πιο σημαντική μάχη τους. Αλλά δεν μπορούν να εντοπίσουν τους εχθρούς τους – μια τρομακτική ομάδα, γνωστή με το όνομα Βέσπερ – που κινούνται πάντα στις σκιές, βάζοντας στο στόχαστρο τους Κέικιλι, τόν έναν μετά τον άλλον...

Και τώρα, οι Βέσπερ έδωσαν το πιο σοβαρό χτύπημα – μια λαβωματιά στην ίδια την καρδιά της Οικογένειας Κέικιλι. Επειδή ο Νταν και η Έιμι ανακάλυψαν πως υπάρχει ένας άνθρωπος των Βέσπερ στον κύκλο των πιο στενών συνεργατών τους... Ο Νταν και η Έιμι πρέπει να ξεσκεπάσουν τον προδότη, πριν πεθάνει ο επόμενος άμμος. Μόλις λίγες μέρες έχουν στη διάθεσή τους για να βρουν ποιος κινείται πίσω από την ηλιθία τους... περιμένοντας την κατάλληλη ευκαιρία να τους μαχαιρώσει...

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΥ: ΕΜΠΟΔΙΣΕ ΤΟΥΣ ΒΕΣΠΕΡ!

Η Έιμι και ο Νταν δεν μπορούν να τα καταφέρουν μόνοι τους... χρειάζονται επείγοντως τη βοήθειά σου.
Βιάσου! Ο χρόνος μετράει.

www.the39clues.gr

ΚΩΔ.: 22826
ISBN: 978-960-547-435-5

9 789605 474355

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΚΥΡΑ
www.e-agyra.gr